

ת"פ 31737/05/12 - מדינת ישראל נגד יואב בן יוסף

בית משפט השלום בראשון לציון

10 מאי 2015

ת"פ 31737-05-12 מדינת ישראל נ' כהן (בן יוסף) ואח'

בפני כב' השופט ארז יקואל - סגן הנשיאה
המאשימה/המשיבה מדינת ישראל
נגד הנאשם/המבקש יואב בן יוסף

החלטה

בנו של המבקש, נאשם נוסף בתיק זה, היה מעורב באירוע אלים. בהמשכו של אירוע זה, החלה קבוצת אנשים להשליך אבנים על ביתו של המבקש ונורו לעבר המקום ארבע יריות. המבקש, בתגובה, החל להשיב ירי מסמרים באמצעות אקדח מסמרים שנמצא ברשותו (להלן: "האקדח"). המבקש הורשע בעבירות של תקיפה סתם, לפי סעיפים 25 ו-379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ובמעשה פזיזות ורשלנות בכלי ירייה, לפי סעיף 338(א)(5) לחוק ונגזרו עליו עונשים בדמות מאסר מותנה וקנס.

כעת, עותר המבקש כי האקדח יושב לחזקתו.

לאחר עיון בטענות הצדדים והתחשבות במכלול נסיבות העניין, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות. ענייננו בבקשה תיאורטית ואף בחינה למעלה מן הצורך של טענות המבקש לגופן, אינה מעלה הצדק להשבת האקדח לידי, לאחר שביצע עבירה חמורה באמצעותו.

בפרוטוקול מיום 30/12/14, נטען על ידי ב"כ המבקש כי נטילת האקדח תפגע בעבודתו (ר' פרו' עמ' 51 שו' 6). עם זאת, המבקש עצמו מעיד כי הוא מצוי על סף הכרה בנכות כיוון שאינו יכול לעבוד עוד עם ידיו (ר' פרו' עמ' 51 שו' 2). לפיכך, הבקשה הפכה לתיאורטית בעיקרה ואין זה ממנהגו של בית המשפט להיזקק לעתירות שאופיין תיאורטי (ר' בג"צ 5095/07 שורת הדין - Israel Law Center ח"כ פרס (2.6.07); בג"צ 967/07 פלונית נ' המוסד לביטוח לאומי (29.4.07); בג"צ 3206/06 טייפון קבלנים בע"מ נ' שר הבינוי והשיכון (23.10.07); בג"צ 1853/02 נאוי נ' שר האנרגיה והתשתיות הלאומיות (8.10.03); בג"צ 10026/04 פועלים אי.בי.אי - חיתום והנפקות בע"מ נ' הממונה על הגבלים עסקיים (6.2.05)).

אף אם לא הייתה הופכת הבקשה לתיאורטית, זכויותיו הקנייניות של המבקש באקדח כפרט, היו נסוגות מפני אינטרס הציבור.

באזון הנערך בין זכותו הקניינית של המבקש לבין האינטרס הציבורי, ראוי שהפגיעה בזכות קניינית תיעשה לשם תכלית

ראויה ובאופן שלא יעלה על הנדרש. כך בעניין שמלפני, מקום בו העדפת אינטרס הציבור מקבלת משנה תוקף כאשר מדובר בקניין ששימש לביצוע עבירה (ר' ת"פ (ת"א) 3011/05 **מדינת ישראל נ' פדלון** (30.11.05)).

בהחלטת מיום 30/12/2015 (ראו פרו' עמ' 51 שורות 11-17) התבקש ב"כ המבקש לסמוך בקשתו באסמכתאות. שתי ההפניות מטעמו שונות שינוי מהותי בנסיבותיהן מהעניין שמלפני ואין מאפשרות גזירת גזירה שווה כמבוקש. כך, בבש"פ 7715/97 **חג'י נ' מדינת ישראל ואח'**, פ"ד נב(1) 14, (08/01/1998), מטרת נטילת הקניין הייתה להבטחת חילוטו בעתיד ובבש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(2) 464, (22/05/2000), החפצים שנתפסו לא שימשו לביצוע עבירה.

הימנעות מהשבת האקדח למבקש אינה בגדר ענישתו, אלא נועדה למניעת הישנות שימוש פסול בו במצבי דחק עתידיים בהם יכול ויימצא המבקש.

מכל אלו, הבקשה נדחית ואני מורה על חילוט האקדח, לפי הוראות סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), תשכ"ט-1969.

לידיעת הצדדים.

ניתנה היום, כ"א אייר תשע"ה, 10 מאי 2015, בהעדר הצדדים.